

Jimenino HRAMSKO ČUDO

Glenda Mendez de Lopez
(temeljeno na istinitoj priči)

Jimena je bila nervozna. Ali ona je znala da će joj Gospodin pomoći.

Ova se priča dogodila u Gvatemali.

Jimena je ušla u auto i zakopčala sigurnosni pojas. Ona i njezini roditelji bili su na putu u hram. Ovo bi bio njezin prvi put da će vršiti hramska krštenja. Papi ju je namjeravao krstiti za neke njihove pretke. Jimena je jedva čekala!

No tada se Jimena sjetila nečega zbog čega se osjećala panično u sebi. »Papi«, rekla je, »što je s mojom pumpom?«

Jimena je imala dijabetes tipa 1. Kako bi ostala zdrava, uvijek je nosila mali uređaj koji se zove inzulinska pumpa kako bi kontrolirala razinu šećera u krvi. Ako je išla predugo, a da ga ne nosi, osjećala se bolesno.

»Hoće li mi dopustiti da je nosim u hramu?«, upitala je Jimena. Srce joj je ubrzano kucalo.

»A kada uđem u vodu?«

»Bit će u redu«, rekao je Papi. »Možeš nositi pumpu dok ne uđeš u vodu. Tada ti Mamá može

pomoći da je ponovno staviš natrag čim izađeš van.«

Mamá je kimnula. »A ako ti bude muka dok obavljaš krštenja, samo reci Papiju i možeš prestati.« Mamá je stisnula njezinu ruku. »Bit ćemo s tobom cijelo vrijeme.«

»U redu«, rekla je Jimena. I dalje je osjećala nervozu. No Mamá i Papi pomogli su joj da se osjeća malo bolje.

Kada su stigli, Jimena, Mamá i Papi držali su se za ruke dok su hodali prema vratima hrama. Čim je ušla unutra, Jimena je osjetila topao, utješan osjećaj. Znala je da joj Duh Sveti govori da će joj Nebeski Otac pomoći, iako je bila nervozna. Sve će biti u redu, baš kao što je Papi rekao.

Jimena se presvukla u bijelu odjeću. Zatim je Mamá pomogla Jimeni da ukloni svoju pumpu. »Trajat će samo nekoliko minuta«, rekla je Mamá. Zagrlila je Jimenu.

Jimena je zakoračila u vodu. Papi ju je čekao. Ispružio je ruku i pomogao joj sići niz stepenice.

Papi je izrekao molitvu krštenja i zaronio Jimenu pod vodu. Kada se vratila, Jimena se nasmiješila. Zatim su učinili još nekoliko krštenja.

»Osjećaš li se dobro?« Papi joj je šapnuo u uho.

»Da!« rekla je Jimena.

Papi ju je krstio za još nekoliko ljudi. »Možeš li učiniti više?« ponovno je upitao.

»Da!« rekla je Jimena.

Nakon posljednjeg krštenja, Mamá je pomogla Jimeni da stavi svoju pumpu te je provjerila Jimeni šećer u krvi. Mamá se nasmiješila. Bio je normalan! Bilo je to kao da Jimena nije ni skidala svoju pumpu.

Zatim su otišli u manju sobu. Papi je položio svoje ruke na Jimeninu glavu. Potvrdio ju je za člana Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana za ljude koji su umrli za koje je bila krštena. Sada bi njezini predci mogli odabrati pridružiti se Crkvi Isusa Krista!

Na kućnoj večeri sljedećeg tjedna Jimena i njezini roditelji razgovarali su o svojem hramskom putovanju. »Hram je dom Gospodnji.« rekao je Papi. »Kada idemo, možemo imati čuda u svojem životu.«

»Kakva čuda?« upitao je Jimenin mlađi brat, Pablo. »Bila sam nervozna kad sam skinula pumpu za inzulin kako bih ušla u vodu«, rekla je Jimena. »No dok sam vršila krštenja, nisam se čak ni osjećala bolesno. To je bilo čudo!« Jimena se nasmiješila. »Iako sam bila uplašena, Duh Sveti pomogao mi je osjećati se smireno. I to je bilo čudo.« ●

Kad ti je Duh Sveti pomogao da se osjećaš mirno?